

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 112

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

233

Karlavagnen 99 den 28 Februari 1933.

Min älskade Fru!

Jag tycker det är så mycket att skriva om, så att jag börjar genast med ett stort papper.

Fröst och fränst tack för breven! Jag sitter och väntar på den bebådade telefonringningen och vill innerligen hoppas, att du nu är riktigt bra. Så mycket händer: Frida, Erika, Johan! Och så miss-räkningen med Övik! Men du minns väl, att herrn i Svea sade, att om bara ansökan inlämnas i Mars, så får man räkna efter den gamla Tariffen, om också pengarna inte erläggas förrän litet in i April.

Jag ber dig därför att skaffa från prästen det där alders-
belegget, när du har något bud dit ner, och när du har bestämt dig för summan av stället, kan du ju sedan när som helst skicka mig papperen. Du kan ju utlösa betalning 4 eller 5 April, tycker jag, och så begära halvärs betalning av hirsanten.

Jag har varit hos Tilla, och där fick man höra hur det räknas med att motverka den befärade nya konfiskationen av arven. Tilla ämnar d. v. s. att ge "gåvor" med varm hand åt sina barnbarn. Gåvor av 2000 gå frin från skatt. Hon har naturligtvis talat med sakkuuniga och var övertygad, att regeringens trots alla protester skulle få sitt förslag igenom, om också i modifierad form. Och före 1 April bör man ha allt klart, som man vill arbeta i testamentsväg, ty då först riksdagen har fattat sitt beslut, blir nog lagen pro-mulgerad till efterlevnad. Jag undrar om jag skall kosta på mig en konsultation med Eva utöver för mitt testamente.

Äpropå Eva d. v. s. så har jag nu tack vare Thora Bonniers bok fått reda på tre olika sätt, varpå de där ingressen, som Eva påstår sig, kunna göras. Jag undrar inte alls på att fru Linn ställde sig tveksamt i fråga om de ämnena, som hennes sonhustru behandlar. Jag tänker på Widellias Cederschöld under sin krafts dagar brukade säga, nämligen att man, d. v. s. vi ojusta, bör vara tacksam mot böckerna, som läsa en hursudant lirt är. Och det är visst och sant, att fru Thora känner många slags hit och beaktar dem raskt och levande. Men var kan hon ha hört sådana ord? Och i den stora scenen räcker hon inte till.

Jag vet ingen, som jag skulle vilja låna boken till. Agnes von Krusenstjerne är mycket finare ända.

De två amerikanska breven båda ju gott, skrivna dagen efteråt, d. v. s. 13 Februari. Redan den 12 hade min syster skrivit från Brooklyn, där hon är bosatt. Du hade kört så otmärkt, och hon, alldeles otärd förtä, berättade om engelska, som var så mycket bättre än Sven Hedius, som hon hade kört en gång och från mycket underhållig.

Det var ju roligt, att du har fått tillbaka din svensk-sekreterare. Jag skrev givetvis i går de små svar, som du hade skjutit, men hann inte skriva till dig själv. Det var så mycket annat.

Jag har börjat låta doktor Strömbäck behandla min skela knän, vilket nog var nödvändigt. Anna Hagelius har ordinerat en homöopatisk medicin, förföregå i Potius 30, jag vet inte för vilken åkomma; men fosfor är bra för hjärnan, så kanske jag skall prova dess ^{verkan} och sedan tala om för dig. 10 grän smältas på tungan på fastande mage.

Du kanske skall berättas för fröken Lundgren, att hennes Sibylla väntar en baby och ända är så duktig att skrapatsen där nypas i norr. Och att Greta Garbo skall gifta sig med en affärsman här med ett konstigt namn, Tillan väste inte om han är tysk eller svensk. Men grevinnan Wachtmeister, som beskyddar henne, är syster till grevinnan Bernadotte, född de Geer, och de måtte ha stiftat bekantskap på ångbåten från Amerika.

Ännu ingen telefon från Märbacka! Affären Valdo Felke får alltså uppskjutas en stund. Det blir kanske ett postskriptum sedan till denna epistel.

Vän

Kulborg.

Jag sändu här tillbaka telefon-katalogen. Rodnar ännu av skam över att jag begärde den tillbaka. Men han är glädjig över att du sade dig ha haft användning för den, inföll riktiga adresser mitt emot de förra samt de nya numren för samtal inom Stockholmen.